

Reconeixements a Xavier Montsalvatge i Maria Canals

El bust de Xavier Montsalvatge, obra original de Manolo Hugué, és a la Sala Lluís Millet del Palau de la Música Catalana. D'esquerra a dreta, Joan Oller, director general del Palau, Ivette Montsalvatge, filla del compositor, Mariona Carulla, presidenta de la Fundació OC-PMC, i Xavier Montsalvatge, fill del compositor. © Antoni Bofill

Xavier Montsalvatge (Girona, 1912-Barcelona, 2002) ja forma part del "Parnàs musical" que és la Sala Lluís Millet del Palau de la Música Catalana amb la col·locació del bust que des de dimarts passat, 11 de març, ocupa de manera permanent un lloc d'honor al costat d'altres figures il·lustres de la música catalana. L'acte de reconeixement celebrat al Palau de la Música Catalana va acollir la descoberta de l'escultura de bronze donada per l'Associació Xavier Montsalvatge Compositor. El bust, còpia en bronze de l'original, obra de l'escultor Manolo Hugué, s'ha col·locat a la Sala Lluís Millet al costat dels d'altres músics i creadors il·lustres del país amb una vinculació especial amb el Palau de la Música Catalana, com Lluís Millet, Amadeu Vives, Rosa Sabater, Eduard Toldrà, Pau Casals o Frederic Mompou.

L'acte va cloure amb l'actuació del pianista Stanislav Khristenko, a la Sala d'Assaig de l'Orfeó Català. © Antoni Bofill

L'acte va incloure les intervencions de la presidenta de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, Mariona Carulla, de Xavier Montsalvatge fill i de Llorenç Caballero, que van glossar la figura del compositor i van recordar-ne l'estreta vinculació amb el Palau de la Música Catalana, on Montsalvatge acudia assíduament com a crític del diari «La Vanguardia». A més, el pianista Stanislav Khristenko, guanyador de la 59a edició del Concurs Internacional de Música Maria Canals i del Premi Montsalvatge del mateix certamen, va oferir un recital amb dues obres per a piano del compositor gironí: *Tres Divertiments* -en què es palesa la petja de l'antillanisme tan característic del seu estil musical- i *Sonatina pour Ivette*,

que el compositor va dedicar a la seva filla.

Centenari Maria Canals

© Pep Herrero

L'endemà, dimecres 12 de març, el número 623 de la Gran Via de les Corts Catalanes, cantonada amb Pau Claris, va acollir un acte institucional de reconeixement a la pianista i pedagoga Maria Canals, a la casa on va néixer, viure i morir, amb la descoberta a la façana d'una placa commemorativa col·locada per l'Ajuntament de Barcelona el dia que es complia el centenari del naixement de la pianista.

Leonora Milà, Miquel Farré i Enrique Bagaría, els tres únics pianistes catalans (i espanyols) que han guanyat el Concurs de Piano Maria Canals es van reunir per homenatjar Maria Canals en el dia del seu centenari. © Pep Herrero

El Concurs Internacional de Piano Maria Canals va treure al carrer el seu piano d'estudi per commemorar l'efemèride i va reunir els tres únics pianistes espanyols que han guanyat aquest concurs al llarg dels 60 anys de trajectòria: Leonora Milà, Miquel Farré i José Enrique Bagaría.

L'acte va incloure els parlaments de Carles Duarte, president del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA), que va destacar la figura de Maria Canals com un nom de primera magnitud en el camp pedagògic i artístic, alhora que com a fundadora del Concurs; i a més a més, que *"amb aquest homenatge estem reafirmant el paper determinant que ha de tenir la música al nostre país"*. Mariona Carulla, presidenta del Concurs Maria Canals, va recordar els primers anys del Concurs, quan *"l'any 1954 imaginar un concurs internacional de piano semblava una utopia i malgrat els recels ho va fer realitat i va aconseguir que el seu llegat hagi perviscut a la seva pròpia persona"*. Posteriorment, Josep Maria Vivancos, mà dreta i amic personal de Maria Canals, va glossar la vida de la jove pianista que als 17 anys va obtenir el títol superior de piano i ja d'adult va decidir crear el Concurs com a suport als estudiants més talentosos. Finalment, Gerard Ardanuy, regidor del Districte de l'Eixample, es va encarregar de descobrir la placa d'homenatge dedicada a Maria Canals a la façana de la casa on va néixer, viure i morir.

L'acte va cloure amb l'actuació d'Enrique Bagaría. © Pep Herrero

L'acte es va cloure amb la intervenció del pianista José Enrique Bagaría, primer premi del 52è Concurs Internacional de Música Maria Canals de Barcelona 2006, que va tocar el piano de cua que va pertànyer a la pianista homenatjada. Bagaría va interpretar la *Cançó i dansa núm. 1* de Frederic Mompou, que va ser membre del jurat del Concurs en diverses ocasions i va freqüentar la casa de Maria Canals, i un *Nocturn* de Serguei Rakhmàninov.

Les proves eliminatòries dels 88 concursants del 60è Concurs Internacional de Piano Maria Canals Barcelona començaran el 22 de març al Palau de la Música Catalana, alhora que el passeig de Gràcia acollirà 10 pianos de cua a la disposició dels vianants que els vulguin tocar. La prova final tindrà lloc novament al Palau de la Música Catalana el 2 d'abril i el 3 d'abril s'esdevindrà el concert del guanyador al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona.